

Ὁρθόδοξος Ἐνημέρωσις

«Ἐντολή γάρ Κυρίου μή σιωπᾶν ἐν καιρῷ κινδυνεύουσης Πίστεως. Λάλει γάρ, φησί, καὶ μὴ σιώπα... Διὰ τοῦτο καγὼ ὁ τάλας, δεδοικὸς τὸ Κριτήριον, λαλῶ».

(Ὁσ. Θεοδώρου Στουδίτου, PG 99, 1321)

■ Συγκρητιστικὰ Ἀτοπήματα

Κοινὰς «ἀξίας» ἔχει ὁ Ἰνδουϊσμός μὲ τὴν «Νέαν Ἐποχὴν», ὄχι μὲ τὴν Ὁρθοδοξίαν* Διαθρησκειακὸς Συγκρητισμὸς

Ἐμιλώντας γιὰ «κοινὲς ἀξίες» μὲ τὰ ἰνδοϊκὰ θρησκευτάματα, ἀλλοιώνονται οἱ ἀξίες ποὺ θὰ θεωροῦνται ὡς «κοινές».

Προσδίδοντας τὸν χαρακτηρισμὸ «κοινὴ ἀξία» σὲ ἀξίες ποὺ ὁ Χριστὸς προσέδωσε τὰ πραγματικὸ τους κάλλος, προσδίδεται ἄλλο ἐννιολογικὸ περιεχόμενον στὶς ἀξίες αὐτές.

Τὰ περὶ «κοινῶν ἀξιῶν» γενικότερα, τὰ παρατηρεῖ κανεὶς στὶς προσεγγίσεις τῆς λεγόμενης «συγκριτικῆς θρησκευσιολογίας», περὶ ὁμοιοτήτων μεταξὺ θρησκειῶν, μὲ σκοπὸ τὴν μεταξὺ τους ἀμοιβαιότητα, ὅπως αὐτὰ συνήθως προβάλλονται σὲ πανεπιστημιακὸ ἐπίπεδο. Σὲ ἐπίπεδο διαθρησκειακῶν συναντήσεων τὰ περὶ «κοινῶν ἀξιῶν», λαμβάνουν τὴν μορφή διαθρησκειακοῦ συγκρητισμοῦ.

* * *

Ἀκοῦμε συχνὰ ἰνδουϊστὲς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἄλλα ἰνδοϊκὰ θρησκευτάματα νὰ μιλοῦν γιὰ «γαλήνη». Αὐτὸ τὸ διαπιστώνουμε καὶ ἀπὸ συζητήσεις μὲ Ἕλληνες, οἱ ὅποιοι λόγῳ τῆς ἐνασχόλησής μὲ ἐναλλακτικὲς θεραπείες καὶ δίαιτες, κατέληξαν νὰ ὁμιλοῦν γιὰ κάρμα, μετενσάρκωση, καὶ συνεπακόλουθα ὡς θέμα τους εἶναι ἡ ἄλλη «γαλήνη» καὶ ἡ ἄλλη «εἰρήνη», ἡ ὁποία ἐρείδεται στὰ ἰνδουϊστικὰ θρησκευτάματα.

- Πῶς μπορεῖ νὰ προβάλλεται ἡ εἰ-

ρήνη ως «κοινή αξία», με τὸ σκότος τοῦ πλήθους τῶν αναρίθμητων ἰνδοϊκῶν πλανῶν;

Ὁμιλοῦμε γιὰ τὴν ἴδια εἰρήνη; **«Εἰρήνην ἀφήμι ὑμῖν, εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωδιν, ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν»** (Ἰωάν. ιδ' 27) λέγει ὁ Κύριος. **Αὐτὸ** ποὺ προσθέτει ὁ Κύριος, με τὸ «οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν, ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν» (Ἰωάν. ιδ' 27) τὸ ἐπεξηγεῖ ἐπακριβῶς. **Ὁ Ἅγιος Νεκτάριος** τονίζει ὅτι **«ἀληθινὴ εἰρήνη εἶναι εἰρήνη πρὸς τὸν Θεόν»**, τὸν ἀληθινὸ Τριαδικὸ Θεὸ (Ἁγίου Νεκταρίου - Ἄπαντα, Τόμος Ε').

• **Διηγῆται** τὸ ἀκόλουθο ὁ Γέρον Παιῖσιος γιὰ τὸ «νιοβάνα» τοῦ ἰνδοϊσμοῦ ἢ ἰδνουϊσμοῦ, ὅπως συνηθίζεται νὰ λέγεται, καὶ τι εἶδους **«εἰρήνη»** κουβαλᾷ: **Ἔνας** νεαρός, ἐκεῖ στὰ Ἰμαλάια, σκότωσε πέντε Ἰταλοὺς ὀρειβάτες καί, ἀφοῦ τοὺς ἔθαψε, ἄρχισε νὰ κάνει αὐτοσυγκέντρωση. **Κάθισε** καὶ ἔλεγε δύο ὥρες «ξύλο-ξύλο...», γιὰ νὰ βγεῖ στὸ κενό, νὰ ξεχάσῃ καὶ νὰ μὴ τὸν πειράζει ὁ λογισμὸς». **Αὕτη** εἶναι ἡ **εἰρήνη** καὶ ἡ **γαλήνη** τοῦ «νιοβάνα».

Προβάλλουν ὡς δῆθεν «κοινὴ αξία», τὸν **σεβασμὸ στὸ ἀνθρώπινο πρόσωπο**. **Ποιὸ** στοιχεῖο σεβασμοῦ στὸ ἀνθρώπινο πρόσωπο διακρίνουμε στὴν ἐγκληματικὴ αὐτὴ πράξη στὰ Ἰμαλάια; **Τὸ** πλῆθος τῶν ἐγκλημάτων ἀπέναντι στὸν ἄλλο ἄνθρωπο ἀποσβένονται στὸ «νιοβάνα» τῆς ψεύτικης εἰρήνης καὶ γαλήνης. **Καὶ** αὕτη δὲν εἶναι μία μεμονωμένη πράξη, ἀλλὰ μία πράξη ποὺ τὴν λήθη τῆς ὑποβάλλει ἡ ἰνδοῦιστικὴ «τεχνικὴ» τοῦ νιοβάνα.

* * *

Περί **ποιοῦ** σεβασμοῦ τῆς ἀνθρώπινης προσωπικότητας μποροῦν νὰ ὀμιλοῦν ὡς δῆθεν «κοινῆς αξίας»; **Ὅσοι** ὀμιλοῦν γιὰ σεβασμὸ τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου ὡς «κοινὴ αξία» μετὸν ἰνδοῦισμό καὶ τὰ ἄλλα ἰνδοϊκὰ θρησκευματα, προσπερνοῦν τὸ γεγονός, ὅτι ἡ ἔννοια τοῦ **ἀνθρώπινου προσώπου** στὸν ἰνδοῦισμό χάνεται στὸ ἀμέτρητο πλῆθος τῶν μετενσαρκώσεων τῆς συνεχοῦς ἀνακύκλησης. **Ὁ** τροχὸς τῆς αἰώνιας ἀνακύκλησης ποὺ πιστεύουν, μετὶς ἀμέτρητες μετενσαρκώσεις, σὲ ποιὸ **πρόσωπο** μποροῦν νὰ ἀπευθύνονται; **Ἐφόσον** ἡ ἔννοια τῆς μοναδικότητας τοῦ **ἀνθρώπινου προσώπου** ἀποσβένεται στὴν ἀπειρότητα τῶν μετενσαρκώσεων, δὲν ὑφίσταται

κατ' οὐσία γι' αὐτοὺς ἢ πραγματικὴ ἔννοια τοῦ **ἀνθρωπίνου προσώπου**. **Γ**ιὰ ποιό σεβασμὸ τοῦ **ἀνθρωπίνου προσώπου** μποροῦν νὰ ὀμιλοῦν; **Ἐ**δῶ ἡ μοναδικότητα καὶ τὸ ἀνεπανάληπτο δὲν εἶναι ἴδιον οὔτε τοῦ κόσμου τοῦ ἀμέτρητου πλήθους τῶν ψεύτικων «θεῶν» τους, θὰ εἶναι γιὰ τὸν ἄνθρωπο;

Ἄν προσθέσει κανεὶς καὶ τὰ περὶ «ιερότητας» τῆς ἀγελάδας, γίνεται ἀκόμα πιὸ ἀντιληπτὴ ἡ ἔννοια καὶ ὁ σεβασμὸς τοῦ **ἀνθρωπίνου προσώπου** στὸν ἰνδοϊσμό.

Ἡ καταθλιπτικὴ ἀπειρότητα τοῦ πλήθους τῶν μετενσαρκώσεων δὲν ἐπιδέχεται τὴν πραγματικὴ ἔννοια τοῦ **ἀνθρωπίνου προσώπου**. **Ἡ** πλάνη τοῦ νόμου τοῦ «κάρμα», ὀμιλεῖ γιὰ ἀνακύκληση τῶν ψυχῶν καὶ ἐπαναγέννηση. **Ἄ**ν προσμετρήσει καὶ τὴν μετάπτωσή τους, πού κάποτε καραδοκεῖ, σὲ κατώτερες ζωϊκῆς μορφῆς, σύμφωνα μὲ ἰνδοϊκῆς πλάνες, ἀντιλαμβάνεται τόσο τὸ οὐτοπικό, ὅσο καὶ τὸ μάταιο τῆς ἀναφορᾶς στὸ **ἀνθρώπινο πρόσωπο**.

Οἱ ἀλληλοδιάδοχοι «ὑπάρξεις» καθιστοῦν ἀκόμα πιὸ κατανοητὸ τὸ συγκεχυμένο τῆς ἔννοιας τοῦ **ἀνθρωπίνου προσώπου** σὲ τέτοιες πλάνες καὶ τὸ «χάσμα μέγα» πού ὑπάρχει μὲ τὴν ἔννοια τοῦ προσώπου στὴν χριστιανικὴ διδασκαλία. **Ἐ**τσι δὲν μπορεῖ κανεὶς στὶς πλάνες αὐτὲς νὰ ὀμιλεῖ γιὰ ὑπαρξη, ἀλλὰ γιὰ «φαινομενικὴ ὑπαρξη».

* * *

Μὲ αὐτὰ ἀντιλαμβανόμαστε ὅτι, ὅταν ἀντὶ τῆς ὁμολογίας ἐπιλέγουν κάποιοι τὴν διαφυγὴ στὸ μεγάλο ἀτόπημα τῶν «**κοινῶν ἀξιῶν**», κατ' οὐσία στεροῦν τὸ Ἀληθινὸ Φῶς στοὺς συνανθρώπους μας αὐτοὺς πού βρίσκονται στὸ ἔρρεβος τῶν ἀμέτρητων ἰνδοϊκῶν πλανῶν. **Τ**ὰ περὶ «**κοινῶν ἀξιῶν**» καταλήγουν συνήθως σὲ **συγκρητιστικὰ ἀτοπήματα** καὶ ποτὲ σὲ οὐσιαστικὸ διάλογο, πού σκοπὸ θὰ ἔχει νὰ γνωρίσουν οἱ συνάνθρωποί μας πού βρίσκονται στὶς πλάνες αὐτὲς, τὸν Ἀληθινὸ Τριαδικὸ Θεό.

□

(*) Ἐφημερ. «Ορθόδοξος Τύπος», ἀριθμ. 2.411/29.7.2022, σελ. 1 καὶ 5.
• Τοῦ Β. Χαραλάμπους, Θεολόγου. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.